

Na vědomost dávám a současně se eventuálně omlouvám, že základní informace o tom, co je festival v **Rudolstadtu**, budu tentokrát podávat jen ve stručné formě: kdo by snad o tomto festivalu nic nevěděl nebo se potřeboval dozvědět více, nechť se (kromě jistě mnohem poučenějších zdrojů, které jsou dostupné) podívá třeba na [reportáž z mé první návštěvy](#)

Tanz- und Folk Festu v Rudolstadtu v roce 2007.

Mě v tuhle chvíli zajímá spíš porovnání obou ročníků – samozřejmě čistě na bázi mých dojmů, pro jiný postup nemám dostatečná data. Co se týče dramaturgie, toho, jak funguje organizace, jaký duch festivalu se vznášel v ulicích, nepozoroval jsem žádný úbytek velkých nebo zajímavých, žádné zhoršení v kterémkoli parametru. Samozřejmě, poprvé je vždycky jen jednou, letos už jsem tolik nežasnul a nebyl odnášen do extatických stavů, ale za to TFF (s vypsaným plným názvem festivalu jsem se letos setkával dost málo...) opravdu nemůže. Letos (asi shodou okolností) chyběl český zástupce mezi účinkujícími. Řekl bych, že festival (logicky) mírně stárne: před pěti lety jsem měl pocit, že přes všegenerační zastoupení patří hlavně mladým a neklidným. Letos jsem zíral, kolik bylo na festivalu (aspoň tedy v Heineho parku) malých dětí – v kočárcích, ale také v roztodivných vozících, které mladí a klidní rodiče tahali od scény ke scéně. Před pěti lety kolem mého stanu parkovala řada aut ze všech koutů Evropy, letos ani jedno. Možná jsem si vybral špatný kout pro stan, možná je to krizí, možná že posluchači z dálky už tam byli a začali jezdit jinam. Podobné to bude jistě s recepcí festivalu u nás v Česku. S každým dalším rokem ubývá „objevitelů“, kteří se vrátili z Rudolstadtu s očima navrch hlavy a šířili jeho slávu. Už je to tak nějak normální, že máme za humny velký světový folkový festival; kdo tam chtěl, už tam byl. Před pěti lety tu taky ještě nebyl festival Colours of Ostrava s třicetitisícovým publikem přinášející myšlenku, že máme v Česku festival taky světový a ještě větší. (Na TFF Rudolstadt jezdí samozřejmě hodně lidí, podstatně víc než na jakýkoli tuzemský folkový festival. Celkový počet neznám, jistě hodně záleží na metodice součtu, ale 30 000 to nebude.) Jenže TFF Rudolstadt stále přináší pro „folkového našince“, byť doširoka rozkročeného a na dosud neslýchané zvědavého, víc žánrových položek a atmosféru víc „tu naši“, než už v podstatě globálně popový festival s world music kořeny. A porovnáme-li TFF Rudolstadt třeba zase se skvělým, ke světovému folku natočeným domácím festivalem Folkové prázdniny Náměšť nad Oslavou, musíme uznat, že Folkové prázdniny jsou o řád až dva menší záležitostí (a to se neměří pouze počtem diváků) se všemi z toho vyplývajícími nevýhodami: velká akce má (může mít) velkolepější atmosféru, na menší akci typu Folkové prázdniny nemůže ani při nejlepší práci dramaturgů být tolik zajímavých položek a ty největší a nejdražší tam zpravidla chybějí úplně.

TFF Rudolstadt: Kraussová, Fleck a hlavně velká událost za humny

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 14 Srpen 2012 21:50

TFF Rudolstadt: Kraussová, Fleck a hlavně velká událost za humny

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 14 Srpen 2012 21:50

